

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΟΣΙΟΥ & ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

Ψαλλομένη τῇ ιδ' τοῦ μηνός Φεβρουαρίου

ΕΚΔΟΣΙΣ

Ι. Κ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ - Τ.Κ. 63087 - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΣΙΟΥ & ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

Σιλουανού Μοναχού

ΕΚΔΟΣΙΣ

Ι. Κ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ - Τ.Κ. 63087 - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

2015

@ Μοναχός Παΐσιος

I. Κ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ - Τ.Κ. 63087 - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Τηλ: 23770 23044

www.agiotheologos.gr

email: agiotheologos@gmail.com

ISBN: 978-960-98873-6-6

Σύντομος Βίος του Όσιου Ιλαρίωνος του Ίβηρος

Ο Άγιος Ιλαρίων ό Ίβηρ γεννήθηκε στή δυτική Γεωργία τό 1776. Οί γονεΐς του ήσαν πολύ εύλαβεΐς. Τό κατά κόσμον όνομά του ήταν Ίεσσαΐ. Όταν ήταν άκόμη παιδί έπηρεάσθηκε από τόν άδελφό τής μητέρας του, Ίεροδιάκονο Στέφανο, ό όποΐος ήταν μέγάλος άσκητής. Έμεινε κοντά του δώδεκα έτη. Μετά τήν κοΐμηση του ήμεινε λίγο στή Μονή Ταμπακΐνι καΐ στήν πατρική του οΐκία. Μετά από έπιθυμία του πατέρα του ύπηρέτησε τόν Βασιλέα τής Ίμερέτης Σολομώντα, ζώντας μέσα στό παλάτι βίο άσκητικό. Νυμφεύθηκε καΐ χειροτονήθηκε ιερέας τών Ανακτόρων. Μετά δύο έτη έκοιμήθηκε ή πρεσβυτέρα αυτου Μαρία καΐ αφιερώθηκε έξ ολοκλήρου στό Θεό. Ακολουθήσε τόν Βασιλέα στήν έξορία, μετά δε τήν κοΐμηση αυτου στήριξε πνευματικά τήν Βασίλισσα στή Μόσχα. Έκει άρνήθηκε πρόταση για άνοδο στό αρχιερατικό αξΐωμα καΐ άποφεύγοντας τούς πειρασμούς τών ανακτόρων, άπεμακρύνθηκε κρυφά. Αποσύρθηκε σέ έρημο, μετά μετέβηκε στήν Όδησσό, στή Κωνσταντινούπολη καΐ στό Άγιο Όρος τό 1819, ανταλλάξας τά πολυτελή ένδύματα αυτου μέ τά κουρέλια ένός ζητιάνου.

Μετέβηκε στήν Μονήν τών Ίβήρων, μετά στήν Διονυσίου, όπου τό 1821 έγινε μεγαλόσχημος μοναχός λαβών τό όνομα Ιλαρίων. Διακονούσε σέ όλα τά βαριά καΐ δύσκολα διακονήματα. Όταν άποκαλύφθηκε ότι ήταν Ίερέας καΐ πνευματικός τών ανακτόρων, διωρίσθηκε από τόν Ηγούμενο πνευματικός τής Μονής Διονυσίου.

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ποθώντας τό μαρτύριο ἀπεδέχθηκε μέ τήν θέλησή του νά ἐμφανιστεῖ ἀντί τοῦ Ἡγουμένου στό Τούρκο κυβερνήτη τῆς Θεσσαλονίκης μαζί μέ τούς ὑπόλοιπους ἐκπροσώπους τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Κατά τρόπο θαυμαστό ἐσώθηκε καί συμπαρεστάθηκε πολύ στούς φυλακισμένους ἀδελφούς.

Ἐπέστρεψε καί ἀπεσύρθηκε σέ σπήλαιο, πλησίον τῆς Μονῆς Διονυσίου, ὅπου ἔζησε πολλά καί μεγάλα θαύματα. Στή συνέχεια, λυπούμενος γιά τίς ἀρνητικές ἀπόψεις τῶν ἀδελφῶν περί συχνούς θείας Μεταλήψεως μετέβη εἰς τήν Νέα Σκῆτη καί ἐγκλείστηκε στό Πύργο γιά τρία ἔτη. Ἡ ἄσκησις, ἡ ἀγρυπνία καί ἡ προσευχή τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος προκάλεσαν τούς δαίμονας, οἱ ὁποῖοι μέ πολλούς καί ποικίλους πειρασμούς καί ἐμφανίσεις προσεπάθησαν νά κάμψουν τό φρόνημά του καί νά τόν ἀναγκάσουν νά ἐξέλθει τοῦ Πύργου. Ἐπικαλεῖται τίς προσευχές τῶν συνασκητῶν πατέρων καί ἀφοῦ δοκιμάσθηκε καί βασανίσθηκε ἀπό τούς δαίμονες, διέκοψε τόν ἐγκλεισμό καί φιλοξενήθηκε ἐξαθλιωμένος σέ Καλύβη τῆς Νέας Σκῆτης.

Ὅταν συνήλθε πῆγε στή Μονή Ἰβήρων καί τέλος ἐγκαταστάθηκε στό κελλί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἀπέκτησε προορατικό χάρισμα καί βίωσε ὑψηλές πνευματικές καταστάσεις. Δοκιμάσθηκε καί ἀπό τόν ἀνθρώπινο φθόνο καί περιήλθε διάφορα κελλιά. Κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ στίς 14 Φεβρουαρίου τοῦ 1864 καί μέ πολλά διάφορα σημεῖα ἐφάνέρωσε ὁ Κύριος τήν ἀγιότητά του. Ἀκόμη καί στίς μέρες μας, πολλές περιπτώσεις ἀναφέρθηκαν στίς ὁποῖες ὁ Ἅγιος συνέτρεξε ἀρωγός, ἰδιαίτερα σέ διάφορες πειρασμικές καταστάσεις. Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2002, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Γεωργίας ἐνέγραψε στό ἀγιολόγιο τόν ἀθωνίτη Γέροντα Ἰλαρίωνα τόν Γεωργιανò (1776—1864).

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μύρου τοῦ νοητοῦ, δοχεῖον θεοφόρε, ἐδείχθης
Ἰλαρίων, πιστοὺς εὐδιάζων Αὐτοῦ τῆ θεία χάριτι.

Σίμβλοις τῆς σῆς ψυχῆς, ὡς μέλι θείαν χάριν,
καμάτοις σου ἀτρύποις, καὶ πίστει θησαυρίσας, τι-
μῶσί σε μετάδωσον.

Εὖγε τῆς σῆς ψυχῆς, ἀγάπης πρὸς τόν κτίστην,
ἀλλά καὶ πρὸς πλησίον, δι' ἧς ἐμεγαλύνθης συνών
Χριστῶ μακάριε.

Δόξα...

Ἅγιος ὁ Θεός, Πατήρ Ἅγιος Λόγος, Ἅγιος θεῖον
Πνεῦμα, Τριάς μονάς Ἁγία, ἓν κράτος ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν...

Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ θεότητας χωρίον, ναέ ἡγια-
σμένε ἰλάσθητι καὶ σῶσόν σε πόθῳ μεγαλύνοντας.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σπουδὴν πᾶσαν ἔδειξας τηρεῖν τοῦ Χριστοῦ ἐντάλματα, ἀγωνισθεῖς ὑπὲρ δύναμιν, τοῦ Θεοῦ τῆ χάριτι καὶ γὰρ βασιλείαν, βιασταὶ ἀρπάζουσιν, ὡς ἔφη ὁ Σωτὴρ ἦν ἀπέλαβες, ὃν καθικέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πεπόρευσαι ὅσπερ ὀρθῶς, ἐν τοῖς δικαιώμασι τοῦ σοῦ Κυρίου καὶ εἴληφας, θεῖα χάρισμα, ἀρεταῖς παντοίαις μάκαρ ἐκκοσμούμενος, Θεῷ εὐαρεστῶν ᾧ τό Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, θεωθεῖς σὺν τοῖς ἀγγέλοις νῦν, Ἰλαρίων, Τριάδι προσάδετε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ὡς μύρω ἐνούμενος Χριστῷ, μάκαρ εὐωδίασας, εὐωδιάζεις οὗ χάριτι, πιστοῖς ἀοίδιμε, ὡς γὰρ σός ἡ νοίγη, τάφος ὁ μυρίπνοος, τοῖς παροῦσιν πᾶσιν εὐωδία ἐφήπλωται, δηλοῦσα ὅσπερ, παρρησίαν ἦν περ κέκτησαι, πρὸς τὸν κτίστην, ὃν ἡμῖν ἰλέωσαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ. Ἦχος β'.

Δεῦτε τὸν τιμήσαντα τὸν Λόγον τιμήσωμεν· ἐν ὡδαῖς πνευματικαῖς ἐγκωμιάσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ θελχθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἠκολούθησας ὁδοῦς φυλάξας σκληράς· ὁ καταδαπανήσας σαυτὸν ἐν νηστεῖαις ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς, ὁ κοιμώμενος ἐν τοῖς κρεμαστῆρσι καὶ καθήμενος ὁ-

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

λίγον καί νῦν οἰκεῖν τοὺς οὐρανοὺς ἀπολαβὼν τῆς θεώσεως. Ἀλλά πρέσβευε Ἰλαρίων ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γάρ ἡ βάτος οὐκ ἔκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καί παρθένος ἔμεινας, ἀντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντί Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ βίος, Θεῶ εὐάρεστος, ὦ Ἰλαρίων πάτερ, ὅτι πόθῳ ἀσχέτῳ, ἠγάπησας παμμακάρο ἐξ ὅλης ψυχῆς τόν Θεόν ὃν ἐδόξασας, τῇ παναρέτῳ καί θείᾳ σου βιοτῇ, ἀγαπήσας καί πλησίον σου.

Ἐν φυλακαῖς Ἰλαρίων τούς ἀδελφούς σου σπουδῆ, ὑπηρετῶν ἐδείχθης μιμητής τοῦ Κυρίου, ἐγγίσας γάρ θανάτῳ σοφέ, δι' αὐτούς ἐκομίσω τόν στέφανον, παρὰ Θεοῦ τῆς ἀγάπης συνδοξασθεῖς τῷ Χριστῷ σου παναοίδιμε.

Ὅλον σαυτόν τῷ Κυρίῳ, μάκαρ ἀνέθηκας, ἐν προσευχαῖς, νηστεῖαις, ἀγρυπνίαις θεόφρον, ἐγγίσας γάρ θανάτῳ πολλάκις σοφέ, δι' ἀγάπην τοῦ κτίστου σου, συνεδοξάσθης σύν μάρτυσι τῷ Χριστῷ, ὦ

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

σωθῆναι ἡμᾶς πρέσβευε.

Ἐγκλειστος ὢν ἐν τῷ Πύργῳ, τῆς Νέας Σκῆτεως, ἐχυρῶν τὰς παρατάξεις πάτερ, τὰς ἐνέδρας τὰ θράση, ἀνδρείως ὑπέμεινας δυνάμει Χριστοῦ, ἐθρι-
ἀμβευσας ὅσιε καὶ νικηφόρος ἐγένου συνασκηταῖς ὅθεν δίδου νίκην ἄρασθαι.

Ὁ σεαυτὸν ἐν τῷ κόσμῳ σταυρώσας ὅσιε, δι' ἐντολὴν Κυρίου, ὃν ἠγάπησας σφόδραν, βοήθει Ἰλαρίων συνασκηταῖς, τοῦ φιλεῖν τὸν παμπόθητον, ἀγάπη φλέγεσθαι θεία ἄδειν Θεῷ, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος.

Θεοφιλῶς ὢν ἐν κόσμῳ πάτερ ἐβίωσας, ὑπηρετῶν πλησίον ὡς σεαυτὸν ὁ φιλήσας, εἶτα δέ μονάσας ἐχθρούς νοητούς δι' ἀγάπην τοῦ κτίστου σου, ὡς πολεμήσας ἀνδρείως χάριν πολλὴν ἐκ Θεοῦ πάτερ ἀπέληφας.

Δόξα Πατρί ... Ἦχος πλ. α'.

Τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας Αὐτῷ ἠκολούθησας τὸν σταυρόν σου ἀράμενος οὐ μιμητὴς ἐγένου Ἰλαρίων μακάριε. Σταυρώσας γὰρ σεαυτὸν τῷ κόσμῳ ἐν πολλαῖς δὲ παρὰ τοῦ ἀρχεκάκου πειρασμοῖς ὑπομείνας ἀπέλαβες τὸν στέφανον τῆς ὑπομονῆς καὶ καρτερίας σου παρὰ τοῦ μισθοποδότη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἀγαπήσας ἐστερξας συμπάχειν μετ' Αὐτοῦ, ὅθεν σὺν Αὐτῷ νῦν

συνδεδόξασαι ᾧ πρέσβευε δεόμεθα ὑπέρ πάντων τῶν ἐκτελούντων σὺν πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ... Ἦχος ὁ αὐτός·

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειραγάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ', 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπίρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁ-

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

Λοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-23 & ζ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πληρεῖς ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτό-

μως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατουῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ανάγνωσμα.

(Κεφ. δ', 7-15)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὗ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

Εἰς τὴν Λιτὴν... Ἦχος α'.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ βίος καὶ ἀξιεπαινα τὰ κατορθώματα Ἰλαρίων μακάριε· ἐν κόσμῳ ὧν ἐπολιτεύσω θεάρεστα, ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ τόν Θεόν ἀγάπησας καὶ ὑπηρετήσας τούς συνανθρώπους σου· εἶτα μονάσας ἐν τῷ Ὁρει τοῦ Ἄθωνος ἠγωνίσω ὑπέρ φύσιν καὶ τόν ὄφιν ἀπέκτεινας τόν ἐνεδρεύσαντά σοι ὅσιε καὶ Θεόν ἐδόξασας τῇ παναρέτῳ πολιτεία ἀντιδοξασθεῖς ὑπ' Αὐτοῦ ἱερώτατε.

Ἐγκλεισθεῖς ἐν τῷ Πύργῳ τῆς Σκήτης καὶ πολλούς πειρασμούς ὑπομείνας, ὑπό τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ δι' ἀγάπην Κυρίου ὑπερβαλλόντως δεδόξασαι, χάριν εἰληφώς βοηθεῖν τοῖς πειραζομένοις, διό αἰτουμέν σε βοήθει ἡμῖν νίκην ἄρασθαι κατὰ τοῦ ἀντιπάλου καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῦτε μονασταί συνελθόντες τιμήσωμεν τόν γενναῖον τοῦ Χριστοῦ στρατιώτην, τόν μέγαν Ἰλαρίωνα, οὗτος γάρ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος ἠγιάσθη παρά Κυρίου, καὶ παρέχει ἡμῖν ἀγιασμόν τοῖς τιμῶσιν Αὐτοῦ τὴν μνήμην τὴν σεβάσμιον.

Ἦχος β'.

Ἄγιε δὴ τῶν ἀγγέλων οἱ χοροὶ σὺν ἡμῖν ἐορτάσατε, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ θεόφρονος, Ἰλαρίωνος, καὶ δοξάσατε Χριστόν τόν ἐν τοῖς ἀγίοις ἀναπαυόμενον καὶ ἐνεργοῦντα ἐν αὐταῖς τὰ θαυμάσια.

Δόξα... Ἦχος γ'.

Ἰλαρίων ὅσιν ἐν τῇ μνήμῃ σου παράσχου καθ' ἃ ἕκαστος χρῆζει ἀρμοζόντως, ἄλλω μὲν τὴν ψυχικὴν ὑγίαν προμηθεύμενος ἄλλω δὲ τὴν σωματικὴν· ἐν δὲ τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνάψεις πάντα ἡμᾶς, ἵνα ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζομεν τὸν Κύριον, τὸν ὕμνον τὸν γλυκύτατον τῇ Τριάδι, ἄδοντες, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος σὺν ἀσωμάτοις καὶ ὑμῖν τοῖς ἀγίοις, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα Ἅγιον δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἀπάντων κυριεύουσα τῶν κτισμάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσάν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ.α'. «Χαίροις ἀσκητικῶν».

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν κορωνίς, θείας ἀγάπης ἐραστής παναοίδιμε, ὁ πύργος τῆς εὐσεβείας, ὁ καθαιρέτης ἐχθρῶν, ὁ ὑπηρετήσας τὸν πλησίον σου, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ στερρός καὶ ἀκλόνητος, ὁ ἐν τῷ Πύργῳ τὰς ἐνέδρας τοῦ δράκοντος, ἀνδρικότατα ὑπομείνας θεσπέσιε, ὅθεν καὶ ἐστεφάνωσαι, χειρὸς ἐκ κυρίου σου, χεῖρα διδούς βοηθείας συνασκηταῖς νῦν τιμῶσί σε, συνάξις οὗς πάτερ μετὰ σοῦ ὑμνεῖν

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

Τριάδα τήν ὁμοούσιον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Πόθῳ τῷ πρὸς Θεοῦ ἀκλινῶς ὄλον τόν βίον ὤσπερ σφάγιον ἤνεγκας τῷ σέ ὑπέρ νοῦν καί λόγον ἠγαπηκότι Χριστῷ, ὃν εἰλικρινῶς πάτερ ἠγάπησας, ἀσκήσας στερεότατε Ἰλαρίων μακάριε καί πρὸς τὰ ἄνω τήν πορείαν ποιούμενος, τὰ ἐγκόσμια καταλείψας ὡς ἄσαρκος, ὅθεν ἀνατεινόμενος πρὸς Κύριον ὅσιε, ἔνθεος ὠφθης χαρίτων καί ἀρετῶν πλήρης ὅσιε, ἀλλά ἡμῖν δίδου μιμηθεῖναι σου τόν βίον συναυλισθεῖναί σοι.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Δεῦτε συνασκηταί τοῦ κλεινοῦ, συναθροισθέντες τόν Θεόν μεγαλύνομεν, τόν δείξαντα ἡμῖν θεῖον, καθοδηγόν ἀπλανῆ, τόν γενναῖον ὄντως Ἰλαρίωνα, ὃν ἔχοντες πρόμαχον, τῷ αὐτοῦ παραδείγματι, φάρον πυξίδα, πρὸς Θεόν ἀνατρέχομεν, καί πρὸς ἔνθεον πολιτείαν ἀγόμεθα, ἔρωτι πυρπολούμενοι, Τριάδα δοξάζομεν, ἄδοντες ὕμνον σὺν τούτῳ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Πατήρ Λόγος Πνεῦμα, μία φύσις, μία δόξα, μία προσκύνησις.

Δόξα ... Ἦχος πλ.β'.

Δεῦτε συμμονασταί τοῦ τρισμάκαρος Ἰλαρίωνος συνελθόντες ἐγκωμιάσωμεν ὕμνοις λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν ἐντολῶν τό κεφάλαιον πληρώσας, ὁ ἀγα-

πήσας ἐξ ὅλης καρδίας τόν Κύριον καί τόν πλησίον ὡς σεαυτόν. Χαίροις ὁ πολλούς ἰδρῶτας καί πόνους διά Χριστόν ὑπομείνας καί τῶν δαιμόνων τάς προσβολάς ἐνεγκών ἀνδρικότατα, οὓς καταβέβληκας τῇ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὅθεν πολλοῖς ἐγένου διδάσκαλος καί ὁδηγός σωτήριος ὅσιε· ἀλλ' ἔτι καί νῦν τῷ σῶ βίῳ καί παραδείγματι, καί ἡμᾶς κατευθύνοις πρός Κύριον, ᾧ πρέσβευε δεόμεθα τῆς οὐρανίου Βασιλείας κληρονόμους γενέσθαι τούς τιμῶντάς σε.

Καί νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τόν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Αποστόλων, καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. «Θείας Πίστεως».

Ἔργοις ἔλαμψας, θεοσεβείας ὑπηρέτησας φυλακισμένους, μέχρι θανάτου τὴν σπουδὴν ἐνδεικνύμενος, ἀσκητικῶς δέ ἐν Ἄθῳ διέλαμψας, ἀγωνισθεῖς ὑπὲρ φύσιν μακάριε, Ἰλαρίων ὅσιε Χριστόν τόν Θεόν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄστρον νοητον, Γεωργίας ἐκ χώρας, ἀνέτει-
λας σοφέ, Ἰλαρίων θεόφρον, πρὸς ὄρος δέ τό τοῦ Ἄ-
θωνος, ὡς ἐλθὼν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ ὑφ' οὗ κα-
ταυγασθεῖς πᾶσι φαίνεις, θείαν ἔλλαμψιν, τοῖς προ-
σιοῦσι σοι πίστει, πατήρ ἡμῶν ὅσιε.

Δόξα ... Τό αὐτό.

Καί νῦν ... Ὅμοιον.

Θεότητος ναέ, σύ θεόγραφος βίβλος, ἡ μήτηρ
τοῦ Χριστοῦ νυμφοστόλε ἀγίων, νυμφῶν ὠραιότατε
εὐωδίας παράδεισε, ἡμῖν καταξίωσον τῆς οὐρανίας
βασιλείας, ὕμνον Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος ἄδειν συμφῶ-
νως ἀγγέλοις τε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν πύργῳ ἐγκλεισθεῖς Νέας Σκήτηως πάτερ, ἀ-
σκήσας ἀληθῶς ὑπέρ ἄνθρωπον ὦφθης, ἀδάμας τις
στερρότατος συμμαχία τοῦ Πνεύματος καί ἐχθρῶν
βουλᾶς ὑφ' οὗ σθενούμενος πάσας, ἐθριάμβευσας
καί νικηφόρος ἐγένου, λαβῶν στέφος ἄφθαρτον.

Δόξα ... Τό αυτό.

Καί νῦν ... Ὅμοιον.

Ἐγένου ὑπέρ νοῦν τῆς θεότητος θρόνος τεκοῦσα Μαριάμ τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου, τοῦ σῶσαι τό βρότειον, ἐκ φθορᾶς συνέγειραι τε, ὄν δοξάζομεν καί μεγαλύνομεν πόθω, μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Θεοῦ σε μητέρα τήν μόνην πανάμωμον.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ.δ'. Τήν σοφίαν καί λόγον.

Γεωργίας τόν γόνον τόν θαυμαστόν, Νέας Σκήτεως καύχημα οικιστήν, τοῦ Ὁρους ἀνάστημα, τόν οὐράνιον ἄνθρωπον, Μητρός Χριστοῦ ἐκλόγιον, Θεῶ τόν εὐάρεστον, ἀγωνιστήν Κυρίου τόν μέγαν τιμήσωμεν· ὅτι ἐντυγχάνει, ὑπέρ πάντων Κυρίῳ, σωθῆναι δεόμενος, τούτου μνήμην τούς σέβοντας· ὄν τιμῶντες βοῶμεν πιστῶς, Ἄγιε μή διαλείπης ἡμᾶς, σώζειν ἐκ παντοίας πάτερ περιστάσεως, ἄδοντας ὕμνον Τριάδι Ἄγιος Ἄγιος, Ἄγιος.

Δόξα ... Τό αυτό.

Καί νῦν ... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νυμφοστόλε ἀγίων ψυχῶν ἀγνή, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε τοῦ Πατρός, νυμφών ὠραιότατε, οὐρανέ τῆς θεότητος, Λόγου Ναέ Πανάγιε τοῦ Πνεύματος σκήνωμα, τῆς εὐωδίας ἄνθος ὠραῖος παράδεισος,

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, Θεοῦ τό ἐκλόγιον
τῆς Τριάδος κειμήλιον, πάντα πόθου νικῶσα στοργή,
πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἄφεςιν δωρήσασθαι ἄδουσιν ὕμνον Τριάδι, Ἄγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος.

Οἱ Αναβαθμοί, τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περί πάντων ὧν ἀνταπέ-
δωκεν ἡμῖν;

Πᾶσα πνοή ... Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Μετά τόν Ν' Ψαλμόν.

Δόξα ... Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου ...

Καί νῦν ... Ταῖς τῆς Θεοτόκου ...

Εἶτα τό Ἰδιόμελον.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός ...

Ἦχος πλ.β'.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καί πιστέ θεράπον τῶν μυστηρίων
Αὐτοῦ Ἰλαρίων μακάριε, ὑπέρ ἡμῶν τόν Σωτήρα
ικέτευε ρυσθῆναι πειρασμῶν καί παντοίων θλίψεων,
τούς τήν σεβάσμιον μνήμην σου τιμῶντας καί τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Πρῶτος Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα ὁ Κανὼν εἰς τόν Ὁσιον.

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. «Ἀρματηλάτην Φαραώ».

Καθάπερ ἄστρον νοητόν ἀνέτειλας ἐκ Γεωργίας σοφέ καί νοητῶς πάτερ τούς πιστούς ἐφώτισας, τῷ φέγγει τῆς θεότητος, ἧς τήν χάριν πλουτίσας φωστικῶς ὡσπερ ἔσοπτρον φαίνεις τῆς Τριάδος τήν ἔλλαμψιν.

Καθιλαρύνεις τάς ψυχάς καί σώματος σῆ παναρέτω ζωῆ, Ἰλαρίων πάτερ, ὀδηγῶν τούς ἅπαντας, στύλος καθάπερ φώταυγας πρὸς ἀνέσπερον φέγγος τῆς τρισηλίου θεότητος τούς σοί ποθομένους θεσπέσιε.

Μετειληφῶς τῆς ἀθανάτου γνώσεως, Πάτερ ἀοίδιμε, τῇ πρὸς Θεόν νεύσει, Ἰλαρίων ὅσιε, ἐγένου προσιοῦσί σοι καί τρυφή ἡδυτάτη καί ὀδηγός πρὸς τά κρείττονα, τούτοις καταλλάσσω τῷ πλάσαντι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε κατάρας τῆς ἀρχαίας λύτρωσις καί εὐλογίας ἀγνή, πρὸς τό βροτῶν γένος, θεϊκή ἀντίδοσις, Θεόν γάρ ἐσωμάτωσας εὐλογίαν διδόναι καί Βασιλείαν οὐράνιον Θεοτόκον σε μεγαλύνουσι.

Ωδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Βασιλεῖς Ἰλαρίων, ὑπηρετῶν ἔδειξας, πᾶσαν προθυμίαν θεόφρον προφανερύμενος, ὑπακοήν ἀληθῆ, πρὸς τόν Δεσπότην τῶν ὅλων, ὄνπερ ἐξ ἰσχύος σου πάσης ἠγάπησας.

Ὑπηρέτης ἐγένου ἐν φυλακαῖς ὅσιε, τῶν φυλα-

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

κισμένων δεικνύων, τήν σήν συμπάθειαν, μάκαρ ἀγάπην πολλήν, μέχρι θανάτου θεόφρον, κινδυνεύων ἄριστε ὑπέρ πλησίων σου.

Σκήτη τέρπου καί σκίρτα καί τόν Θεόν δόξαζε, ὅτι ἐν τῷ Πύργῳ σου θεῖος ἀνὴρ διέπρεψε καί κατετρόπωσε, τὰς τῶν ἐχθρῶν παρατάξεις, τῷ σταυρῷ φραξάμενος τοῦ παντοκράτορος.

Θεοτοκίον

Σκέπε φύλαττε Μῆτερ καί πρὸς Θεόν ἴθυνον, τοὺς σέ μεγαλύνοντας πόθῳ ὡς Θεομήτορα, καί τῶν δαιμόνων βουλάς, διασκεδάσεις δυνάμει, τοῦ Υἱοῦ σου σώζουσα τοὺς δεομένους σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ.δ'. «Τὴν σοφίαν καί λόγον».

Θαυμαστός σου ὁ βίος καί ἰλαρός καί θαυμάτων ἀνάπλεως προφανῶς καί γάρ τό κεφάλαιον ἐντολήν σύ ἐπλήρωσας, ὡς ἀγαπήσας Κύριον ἐξ ὅλης καρδίας σου, μετείληφας τῆς γνώσεως τῆς τούτου μακάριε, ὅθεν καί πλησίον, ἀγαπήσας ἐγένου, ναός θείου Πνεύματος χαρισμάτων ἀνάπλεως, ὅθεν μνήμην τιμῶμεν τήν σήν· πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ἄδουσιν ὕμνον Τριάδι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Δόξα τό αὐτό.

Καί νῦν. Ὁμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, οὐρανέ τῆς

θεότητος λογικέ, παράδεισε ἔμψυχε, κιβωτέ αγιάσματος, εὐλογημένη Δέσποινα Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, ἢ παγγενής καί Εὐας τοῦ γένους ἢ λύτρωσις, πάντων σωτηρία τῶν πιστῶν Θεοτόκε, αἰτία θεώσεως κεχαριτωμένη Μαρία, Ζωήν μόνη τεκοῦσα Χριστόν, πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καί Θεῷ, βασιλείαν δοῦναι τήν οὐράνιον, ἄδουσιν ὕμνον Τριάδι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Ωδή δ'. «Εἰσακήκοα Κύριε».

Χαῖρε σκεῦος πολύτιμον, τό τοῦ Παρακλήτου πάτερ αἰοίδιμε, τό τήν ἔλλαμψιν δεχόμενο, ἦν καί δοίης πᾶσι τοῖς τιμῶσι σε.

Ὡσπερ δένδρον ὑψίκομον ἀρετῶν πληθύει κατακοσμούμενον καί καρπούς πιστοῖς διδόμενον, Ἰλαρίων ὠφθης παμμακάριστε.

Πάτερ ὅσπερ πρέσβευε τοῖς συνασκηταῖς σου ἡμῖν δωρήσασθαι καί μετάνοιαν καί δάκρυα καθαρθῆναι ὄψεσθαι τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε τοῦ Πατρός τοῦ Λόγου μήτηρ πανάμωμε, θείου Πνεύματος θησαύρισμα (ἀγίασμα) ὁ ναός Τριάδος ὁ πανάγιος.

Ωδή ε'. «Ἴνα τί μέ ἀπώσω».

Ἐκλογῇ θεία ὠφθης χαρισμάτων ἔμπλεως τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος ἐκδιώκων τῆς δεινῆς ἀμαρτίας θεόσοφε, ἀλλά ὀδηγήσεις, πρὸς τρίβους

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

θείας σωτηρίας, Ἰλαρίων τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁδηγός προσιοῦσι, πρὸς Θεόν γενόμενος σὺν τούτοις ὅσιε, νῦν εὐφραίνῃ πάτερ, ἐν σκηναῖς, τοῦ Θεοῦ ἀυλιζόμενος, μεθ' ὧν μὴ ἐλλίπης, πρὸς πόλιν ἔλκων τῆς Τριάδος τούς τιμῶντας σὺν πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Πολυτρόποις ἐνέδραις πειρασθεῖς τοῦ δράκοντος τοῦτου ἠφάνισαι, τῇ Χριστοῦ δυνάμει θριαμβεύσας τὴν τούτου ἀσθένειαν, καὶ τούς πλανωμένους, ὑπ' αὐτοῦ διορθούμενος χάριτι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ὄρος Κυρίου τοῦ Χριστοῦ παλάτιον τό εὐαγέστατον, πύλη σωτηρίας, κιβωτέ ἀγιάσματος ναέ θεότητος, χαῖρε θεοτόκε, νυμφῶν ὀλόφωτε τοῦ Λόγου εὐωδίας ὠραῖε παράδεισε.

Ὡδή στ'. «Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ».

Παρά Θεοῦ εἰληφώς τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἐπίσκεψαι καὶ ἡμᾶς Ἰλαρίων ὅσιε, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα τῶν συνασκητῶν σου καθ' ἑκάστην ἐξιώμενος.

Θαῦμα θαυμάτων καινόν, βροτός ὁ Λόγος γενόμενος, λογοποιεῖ τούς βροτούς, τούς Αὐτόν πιστεύοντας, καὶ μάρτυς ὁ ὅσιος θεῖος Ἰλαρίων, ὁ τὴν χάριν κομισάμενος.

Ἐσοπτρον σύ καθαρὸν, θείας ἐλλάμψεις δεχόμενον, φαῖνον πιστοῖς τηλαυγῶς, Θεοῦ θεία χάριτι, καθ' ἔνωσιν γέγονας, θεός κατά χάριν καὶ φωτίζεις

προσιόντας σοι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ἐλπίς ἀγαθή ἀπεγνωσμένων βοήθεια,
σκέπη φρουράς τῶν πιστῶν, νοσοῦντων πανάκεια,
χαῖρε ξένον θαῦμα ἀνερμήνευτον μυστήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ.δ΄

«Τῇ Ὑπερμάχῳ».

Ὡς νουνεχῆς ᾧ Ἰλαρίων λίαν πάνυ, ἀκολουθή-
σας τῷ Χριστῷ μεθ' οὗ δεδόξασαι νῦν ἐποπτεύεις ὄ-
ρους Ἄθω τούς μονάζοντας καί βοηθεῖς αὐτοῖς καί
πᾶσι τοῖς καλοῦσι σε, παρηρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Κύ-
ριον ὅθεν κράζομεν· **Χαίροις πάτερ αἰδιμε.**

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρον θεοφόρε ἐδείχθης, ὁ νῦν
σύν ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς ἄδων τὴν τρισάγιον ὠ-
δὴν τῷ πρῦτανι Θεῷ ἀπαύστως, ἐν βίῳ γάρ ὀλόκλη-
ρον σαυτὸν Κυρίῳ δέδωκας ὅθεν ἀκούεις ταῦτα·

Χαῖρε Θεοῦ ὁ δοξάσας πάνω· Χαῖρε σαυτὸν ὁ
τροπώσας αὐθις.

Χαῖρε ὁ βιώσας ζωὴν τὴν ἰσάγγελον.

Χαῖρε ὁ αὐξήσας τό δοθέν σοι τάλαντον.

Χαῖρε ὕψος δυσθεώρητον βιοτῆς πνευματικῆς.

Χαῖρε βάθος ταπεινώσεως τῆς μιμήσεως Χρι-
στοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἀνήλθες ἀρετῶν θεῖον ὕψος.

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΪΒΗΡΟΣ

Χαῖρε ὅτι ἠνώθης τῇ ἀγάπῃ Τριάδι.
Χαῖρε πιστοῖς κανῶν καὶ ἀρχέτυπον.
Χαῖρε καλῶν πολλῶν ἀκροθίνιον.
Χαῖρε πολλοῖς φωτισμοῖς ἐν βίῳ.
Χαῖρε πυξίς ὁδηγός πρὸς πόλον.
Χαῖροις πάτερ ἀοίδιμε.

**Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς ιδ' τοῦ Φεβρουαρίου
καί εἶτα:**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου
καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Ἰβήρος.

Στίχος·

*Ἠγάπησας Θεόν Ἰλαρίων θεόφρον, ψυχὰς δέ ὁδηγός πρὸς
Αὐτόν ὡς ἐχέφρον.*

Ταῖς αὐτοῦ εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός ἡ-
μῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'. «Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ».

Γέγονας στῦλος εὐσεβείας καὶ ὑπομονῆς καὶ
καρτερίας, ἀγαπήσας Θεοῦ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἀλ-
λά ἡμῖν βοήθησον τοῦ φιλεῖν Θεόν τριάδα.

Κρεμαστῆρσι κρεμάμενος τοῦ ὕπνου μετελάμ-
βανες ὀλίγον θεοφόρε, προσευχαῖς ἀσκητὰ νηστεί-
αις ἀγρυπνίαις, λατρεύων τῇ θεότητι Ἰλαρίων ἐκ
καρδίας.

Γλῶσσας ὁμίλησας θεόφρον θεῖῳ πνεύματι ἀ-

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

γνώστους ξένον θαῦμα ὁ Χριστός ὑπέρ νοῦν τά πάντα γεγονέσοι, ᾧ πάτερ εὐηρέστησας, σφόδρα ὄνπερ ἀγαπήσας.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ὀλόφωτε παρθένε, καθαρῶτατον ἀγνείας θεῖον σκεῦος, λογικές οὐρανέ ναός ὁ τῆς Τριάδος, σκηνή χαῖρε παράδεισε, τῆς θεότητος χωρίον.

Ωδή η'. «Τόν βασιλέα».

Ὅλον τόν βίον, ὡς τῷ Χριστῷ προσενέγκας, ὥσπερ σφάγιον εἴληφας χάριν, πάτερ θεραπεύειν ψυχάς τῶν σέ αἰτούντων.

Θεῷ ἀμέμπτως, πολιτεύθεις Ἰλαρίων, συναγάλλη, ἀγγέλοις ὁσίοις, ἄδων τῇ τριάδι τρισάγιον τόν ὕμνον.

Πόθῳ τῷ Θεῷ, ταῖς προσευχαῖς ἀνενδότως, ἐκαρτέρεις ἀεὶ θεοφόρε, ἐνωθεῖς Τριάδι, ὕμνεῖς ἦν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Παστάς τοῦ Λόγου χαῖρε ναέ τῆς Τριάδος, κιβωτέ ἀγιάσματος θεία, χαῖρε Θεοτόκε ἡ κεχαριτωμένη.

Ωδή θ'. «Κυρίως Θεοτόκον».

Παμμακάρο Ἰλαρίων, δέχου θεοφόρε συνασκητῶν σου τό θεῖον ἐφύμνιον καί πρὸς μονάς οὐρανίως ἡμᾶς συνάγαγε.

Ἐγένου κατά χάριν, Θεός ᾧ Ἰλαρίων, θεοῖς δέ χάριτι σοί προσανέχοντας, καί ἰατρεύεις νοσοῦντας

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

τούς σοι προστρέχοντας.

Νῦν πάτερ συναγάλλη ἅμα τοῖς ἀγίοις καί τοῖς ἀγγέλοις ὁρῶν τήν λαμπρότητα τοῦ σέ φιλήσαντος Λόγου ὄνπερ ἠγάπησας.

Θεοτοκίον

Μαρία θεοτόκε, κεχαριτωμένη, ἄδειν σὺν σοί σέ τιμῶντας ἀξιώσον, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. «Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις».

Εὐωδίας θεϊκῆς, ἐνέπλησέ σε ὁ Χριστός καί κατεφώτισε λαμπρῶς, ὅθεν φωτίζεις καί ἡμᾶς, ὦ Ἰλαρίων πάτερ, τοῦ πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ναέ πανάγιε, τῆς θεότητος θρόνε, καθέδρα καί παλάτιον, θρόνε Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Θεόν Λόγον γάρ ἔτεκες τοῦ Πατρὸς εὐδοκία.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι».

Ὡς ἀδάμας στερρότατος Ἰλαρίων ισάγγελε, γεγονώς τῇ χάριτι θείου πνεύματος, ἐχθρῶν ἐπάρσεις κατέρραξας, δαιμόνων βουλεύματα, πολεμούντων δολερῶς, πρὸς Θεόν δέ ἀνέδραμες, ὄν ἠγάπησας,

παρ' οὗ δόξης τυχών ἄδεις συμφώνως, μετ' ἀγγέλων τῶ ἐν Τριάδι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Ἰλαρίων μακάριε, τὴν στενήν καί ἐπίπονον, διανύσας τρίβον εἰς πλάτος ἔφθασας τοῦ παραδείσου πεπερούμενος, τῇ αὐρα τοῦ Πνεύματος, καί ἐδέξω προφανῶς, ἐκ Θεοῦ νίκης στέφανον, ὃν ἰκέτευε, σωτηρίας τυχεῖν τοὺς σέ τιμώντας, ὕμνοις ἄδοντας Τριάδι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Ἰλαρίων ἐδόξασας, ἀρεταῖς σου τόν Κύριον, καί στερροῶ ἀσκήσει ὄνπερ ἠγάπησας, ὁμοίως δέ καί πλησίον σου, τηρήσεις κεφάλαιον, ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ νῦν συνδεδόξασαι, ἀλλά πρέσβευε, ἰσχύν δοῦναι ἡμῖν τοῦτον φιλεῖσαι, ὕμνον ἄδειν τῇ Τριάδι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Ὁ Χριστός πάντα γίνεσαι, σοί Αὐτόν ἀγαπήσαντι, Ἰλαρίων πάτερ ὁ ἱλαρώτατος, πρῶτος ἡμᾶς γάρ ἠγάπησε, σταυρόν τε ὑπέμεινε, ὅπως σῶση τάς ψυχάς ἐκ θανάτου λυτρούμενος, ᾧ εὐάρεστος ὑπέρ λίαν ἐγένου τῇ μιμήσει παθῶν Τούτου, ὃν δυσώπει, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς τιμώντας σε.

Δόξα ... Ἦχος β'.

Χορείαν συστησάμενοι δόξαν τῶ ποιητῇ καί Θεῷ ἀναπέμψωμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θεοφόρου πατρός Ἰλαρίωνος τοῦ πάνυ. Οὗτος γάρ τῶ Θεῷ εὐηρέστησας, πόνοις καί ἀγῶσι στερροῖς, πρὸς τόν πολέ-

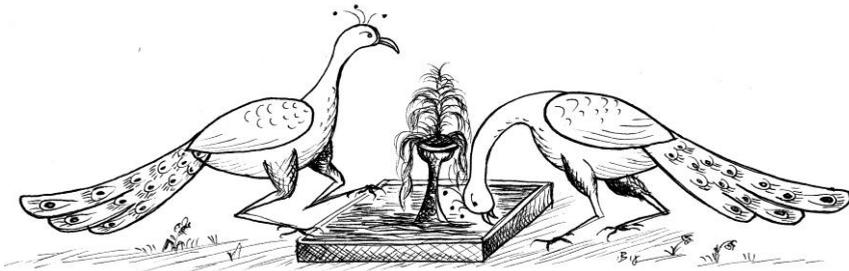
ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΒΗΡΟΣ

μιον ἐχθρόν, οὗ τήν κάραν συνέτριψε, τῇ ἰσχύϊ τοῦ Χριστοῦ δυναμωθείς. Ὁ ἐγκλεισθείς ἐπί τριετίαν, ἐν τῷ πύργῳ τῆς σκήτεως, ἔνθα ὑπερφυεῖς ἀγῶνας διήνυσε, ὁ δοξάσας Χριστόν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, παρ' οὗ δικαιοσύνης τόν στέφανον δεξάμενος αἰτεῖται τοῖς τιμῶσι τήν θείαν μνήμην Αὐτοῦ, ἰλασμόν καί τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν ... Ἦχος ὁ αὐτός.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Δοξολογία Μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, οί Μακαρισμοί, καί ἐκ τῶν Κανόνων
τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καί ς' ὠδή.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον· Ἦχος βαρῦς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

(Ἐφ. 5,8-19)

Ἀδελφοί, ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος...

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'.

Οί Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καί
οί ὅσοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών.

Εὐαγγέλιον·

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον (δ',25- ε',12)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠλοκούθησαν τῷ Ἰησοῦ...

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Σύντομος Βίος	σελ. 5
2. Μικρός Ἑσπερινός	σελ. 7
3. Μεγάλος Ἑσπερινός	σελ. 10
4. Λιτή	σελ. 15
5. Ὅρθρος	σελ. 19
6. Θεία Λειτουργία	σελ. 32

ISBN: 978-960-98873-6-6